

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

L. Annæi Senecæ Philosophi Opera, Qvæ Exstant Omnia

Seneca, Lucius Annaeus <Philosophus>

Antverpiæ, 1605

Cap. III. Adolescentia eius, præceptores, & studia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53700)

Ad Helu
cap. II.

habuit, neque vllas forores. ex verbis eius ad matrem: *Carissimum virum, ex quo trium liberorum mater eras, extulisti*. Hi tres autem, M. Annæus Nouatus, L. Annæus Seneca, L. Annæus Mela fuerunt: nati ordine, quo recitavi. Hoc ex Controuersiarum inscriptionibus liquet, vbi sic, et si cognominibus solis, recensentur. Maximus autem fratrum nomen mox mutauit, & in Iunij Gallionis transiit, ab eo adoptatus. Qui Gallio Senecæ patri in Declamationibus aliquoties nominatur, & *Noster* ei dicitur: siue à communi patriâ, Hispaniâ; siue ab amicitia, quæ cum eo fuit. An & necessitudo aut cognatio? nescio, suspicor tamen ob hanc adoptionem. Est autem ille *Gallio*, qui *Pater* Quinctiliano agnominatur, itemque Tacito, sexto Annalium. *Noster* autem iste adoptiuus in Eusebiano Chronico, *Junius Annæus Gallio, frater Senecæ, & egregius declamator*, dicitur: an duplici illo gentis nomine (quod tamen veteribus rarum, imò non fuit) vt notet in quam adoptione iuit, & in quâ naturâ fuit? Apparet, si recta est nomenclatura aut scriptura. Est ille, ad quem libros *De Irâ* noster scripsit & misit, quem in iis *Nouatum* appellat: at eundem, in inscriptione *De vitâ beatâ*, *Gallionem fratrem*; itemque in Epistolis, *Dominum suum Gallionem*. honestè, vt fratrem scilicet seniore. Sed obserua igitur, non adoptatum videri, quo tempore libri *De Irâ* scripti, id est Caio viuo: postea denique, & tunc cognomen mutasse. At frater minimus, Annæus Mela est, Tacito, Dioni, & Eusebio nominatus, qui eques tantum Romanus (nam prior ille Senator fuit) Lucanum filium genuit, *grande adiumentum* (ait Tacitus) *claritudinis*. Atque hi igitur tres fratres, de quibus Martialis capiendus:

Et docti Senecæ ter numeranda domus.

Doctum vocat, illum Declamatorem: triplicem domum, tres filios familiarisque dictas.

CAP. III.

*Adolescentia eius, præceptores, & studia.*Epist.
CVIIT.Lib. II.
Annal.
in fine.. Quest.
cap. I.

PVER igitur Romam venit, atque ibi, in optimis artibus, optimum ingenium adoleuit. *Adolescentia* eius in *Tiberij principatum incidit*, vt ipse fatetur: idque eo tempore, quo *aliena sacra mouebantur*. Is fuit annus Tiberij quintus, Urbis conditæ DCCLXXII: quod ex Tacito est manifestum, qui *sacra Aegyptiaca & Iudaica pulsa* eo anno scribit. Itaque Seneca tunc plenam adolescentiam egerit, viginti aut vigintiduum annorum. Nam ætatem grãdiusculam sub ipso Augusto habuisse, ex eo liquet, quòd cometam, siue flammam, ante excessum eius obseruauerit, de quo prodit: *Vidimus ante Diui Augusti excessum simile prodigium*: nec planè pueris talia curiosè adnotentur. Præceptorem in eloquentiâ habuit ipsum patrem, opinor: atque id Controuersiarum libri & Præfationes dicunt. Cur autem non optimus senex, qui alios ducebat & docebat, suos in hac viâ dirigeret? Fecit, & duos egregie disertos reliquit, Gallionem, & nostrum: nam de Melâ nihil legi. Ille est Gallio, quem à suauitate eloquij Stadius commendat:

Hoc

*Hoc plus, quàm Senecam dedisse terris,
Et dulcem generasse Gallionem.*

Sonante & tinniente quâdam eloquentiâ fuisse, auctor libelli De caussis corruptæ eloquentiæ ostendit: qui commemorat, *tinnitus Gallionis*. Si tamen huius, non patris. At noster, præter eloquentiam, philosophiæ magno impetu se dedit, & Virtus elegantissimum ingenium rapuit, etsi patre renitente. Ipse non semel ostendit, auersum eum à Philosophiâ fuisse, vxorem & se auertisse: imò odisse, palàm alibi scribit. Ardor tamen filij vicit, & insignes ac serios eius æui Philosophos assiduus audiuit: nominatim, *Attalum* Stoicum, *Sotionem* eiusdem sectæ, etsi Pythagorissare etiam visus, itemque *Papirium Fabianum*: quos & nominat identidem, ac gratâ memoriâ laudat. Sotio- ni quidem puer etiam operam dedit, scribitque: *Modo apud Sotionem puer* ^{Epist. XL-IX.} *sedi*. Sed & *Demetrium Cynicum* admiratus est, & coluit: sæpe cum eo item grandior & iam in Aulâ, domi forisque versatus. Nam & in viâ ac peregrinatione habebat. Iste ad honesta impetus: sed pater tamen fregit, & foro ac caussis interim mancipauit. Quas diu actitasse eum apparet, & Caij ^{Vide Epistolam XLIX.} etiam temporibus, magnâ eloquij gratiâ & famâ. Sanè scripta vlla Philo- sophica ante id æui non exstant.

CAP. IIII.

Honores, & civilis vita.

ATQUE idem pater latum clauum sumere etiam suasit, honorum candidatum. Itaque Quæsturam primò gessit, in quâ ad adipiscendâ suffragium materteræ suæ agnoscit. *Illa*, inquit, *pro Quæsturâ meâ gratiam* ^{Consol. ad Helu. cap. xvi.} *suam extendit, & quæ ne sermonis quidem, aut clara salutationis, sustinuit audaciam, pro me vicit indulgentiâ verecundiam.* Quid feminæ hæc fuerit, & quo marito, in Notis meis ibi disces. Sed quando Quæsturam gesserit, haud liquidò scio: ætas non abnuit, vt sub Tiberio: potuit & sub Caio, neque libet definire. Illud magis, Præturam statim ab exilio gessisse, Agrippinâ faciente. Ita enim Tacitus: *Agrippina veniam exsiliij pro Annæo Se-* ^{xlii. An- nal.} *necâ, simul Præturam impetrat (à marito) latum in publicum rata, ob claritudinem studiorum eius, utq; Domitij pueritia tali magistro adolesceret, & consilijs eiusdem ad spem dominationis vteretur.* Vides, Prætorum statim designatum: & laudes dotisque, quas Tacitus candidè adiungit. Vulgi beniuolentia eo factò conciliabatur; quia iam vulgo in ore & gratiâ Seneca, *ob claritudinem studiorum*; denique *tali & tanto magistro* volebat Domitium suum crescere; itemque *consilijs eius* (nota civilem prudentiam) ad parandum Principatum, sed & regendum, niti. Ergo Prætor anno Urbis DCCCII. fuit: numquid postea & Consul? Affirmant libri legum, ad SC. Trebellianum. vt Vlpianus: *Temporibus Neronis, octauo Kal. Septembres, Annæo Senecâ & Trebellio Maximo Coss. factum est Sc^{um}.* Idem in Iustiniani II. Institutionum scriptum. Qui autem Fastos nobis concinnarunt, faciunt hos Consules suffectos (nam ordinarij non fuerunt) anno Urbis DCCCXV: quod